

EDITORIAL**TOTS CAP A OLOT?**

La nostra reestructuració del mapa sanitari català està comportant una sèrie de canvis en molts aspectes. Concretament, la nostra vila ha estat designada seu d'una Àrea Bàsica de Salut. Això fa que Besalú gaudeixi de més serveis sanitaris que abans, com són: un servei permanent, fora de les hores de consulta diària i de caps de setmana; l'ampliació del nombre d'infermeres; la possibilitat de no haver de marxar del poble per a segons quines anàlisis clíniques; i un servei de pediatria. Es parla, inclús, que potser n'hi haurà d'altres més endavant.

El funcionament, fins ara, d'aquests serveis tenint en compte la novetat, la insuficiència d'alguns mitjans materials mèdics i l'espai reduït de què es disposa actualment, creiem que, sense ésser perfecte, va millorant.

Les consultes als diferents especialistes, recomanades per les metgesses, segons les normes emanades de l'I.C.S. (Institut Català de la Salut) es faran, excepte en casos molt greus, a Olot. (Fins ara era norma quasi comuna anar als ambulatoris o a la «Residència» de Girona, i de vegades a la Clínica de Banyoles). Aquesta decisió ha estat presa, segons ens han informat, perquè Besalú pertany a la Garrotxa, per tal d'aprofitar la infraestructura dels dos centres sanitaris privats d'Olot, en concert amb la Seguretat Social: la clínica «Sta. Maria del Tura» i l'Hospital de Sant Jaume, i per tal de descongestionar els ambulatoris i la Residència de Girona.

Aquesta disposició, ja aprovada, però que a hores d'ara no s'aplica, podria comportar un descens en la qualitat dels serveis mèdics dels beneficiaris del «Seguro». Olot, ciutat insuficientment dotada en serveis mèdics de qualitat, haurà d'atendre, a més dels seus malalts, tots els de la seva comarca. L'escàs nombre de

metges per a cada especialitat impossibilitarà moltes vegades el canvi d'especialista per part del pacient, segons les seves preferències, cosa que a Girona, sense ésser del tot fàcil, és possible moltes vegades.

Per altra banda, es pot donar el fet paradoxal que a un malalt el facin anar a Olot, allà no estiguin en condicions d'atendre'l convenientment, i hagi d'anar a Girona, passant lògicament altra vegada per Besalú i arribant a la immortal ciutat, si hi ha sort, després d'haver fet 76 km amunt i avall.

Podem creure que els besaluencs, que no volem l'abocador, no demanarem tampoc un hospital a Besalú, però sí que volem una mica més de sentit comú a l'hora de reestructurar la sanitat del nostre poble i els seus voltants.

Els malalts no han d'ésser portats d'un lloc a l'altre per unes disposicions polítiques. S'ha de procurar el millor per a ells, que siguin atesos al més aviat possible i per bons especialistes. És molt més lògic, i alhora pràctic, anar primer a Banyoles, i si és més greu a-Girona, que primer anar a Olot i potser, després, baixar cap a Girona.

Ens temem que, com malauradament ha passat en altres ocasions, les decisions dels polítics es prendran d'esquena al poble o, si més no, sense consultar la seva opinió.

ÍNDEX

Editorial	1
Pàgina literària	2
Resultats de la Garrotxa	3
Per la nostra salut	3
Flash dels darrers mesos	4
O tots o cap	5
Homenots	6 - 7
Notícies	8
Comissió antiabocador	9
Parlem de teatre	10
Notícies	11 - 12
Còmic	12

PÀGINA LITERÀRIA

Alguna mostra dels poemes que podrem sentir amb acompanyament musical en el «Concert poètic a la dona», el dia 6 d'agost, a les 8 de la tarda, a Can Llaudes.

Més enllà del teu cos
hi ha un somni fet realitat,
que quan l'escrius obre els ulls i diu:
«Un cor, una flor, un món».

I és un somni d'un regne
perdut en la nit del temps,
lluny del meu cor.

En la terra blanca,
anida un vell pastor,
diu que ens cuida els somnis,
el seu ramat no és mort.

Deu ser fa dues nits,
vaig tenir un somni gran:
«Uns ulls que mai no es tornen vells».

Més enllà del teu cos
hi ha somnis fets d'aquells ulls,
són llum d'estels, i són pous profunds
que envolten un temps de llum.

I és un somni que crec
que en el mig del meu niu ha estat,
com si fos meu Uns ulls.

F. Viciano

Ardit m'he capbussat dins d'aquest blau
gronxador lluminós de dues nines,
miralls del meu esguard, gorgues marines
on, tot fruit l'instant, banyar-me em plau.

Xop, amarat de llum, del blau esclau,
perdent el nord covard, entre boirines,
—com aquell peix embriac de cristal.lines
aigües d'un mar calmat— respiro pau.

I sento com la pell rep agraïda
bàlsam de cel serè reblert de vida
que s'esmuny dels teus ulls, sallents tan clars.

Daria..., què sé jo què no daria!
al més alt dels anhels renunciaria
per ser naufrag etern d'aquests dos mars.

J. Roura

Veus?, només tu camines pels meus prats.
I jo, arraulida a l'escó de la nit,
et sento els ulls, com dos escarabats
que enfilen, lents, la costa del meu pit.

Als vidres resta un tel lleu de tristor
i una oreneta negra estèn les ales
sobre els teus llavis. Au, sega la por,
llença l'esglai per l'ull de les escales!

Gosa escalar la boira amb peu solà.
Ran de la deu, amor, ran de l'eixut,
hauràs, al cim de tot, la solitud.

Pots compartir-la amb mi, com un berenar
tendre i amarg, la mel damunt el pa
i el bri de pena que l'hora ens ha dut.

M.ª Mercè Marçal

Mutua General de Seguros

ASSEGURANCES DE LA LLAR
PLANS DE JUBILACIÓ

o

GESTORIA BASSOLS

Resultats dels pobles de la Garrotxa

Poble	Cens	Voten	CiU	PSC	AP	ERC	IC	CDS	AV	Nuls	Blanc	% abst.
Argelaguer	289	212	122	46	6	9	6	9	4	4	2	26,64
Besalú	1.692	1.169	234	253	17	50	30	56	10	495	12	30,91
Beuda	91	52	19	18	2	2	0	4	—	1	1	42,96
Castellfollit	890	663	417	124	20	17	22	29	2	8	14	25,51
Maià Montcal	309	199	98	75	1	10	6	4	—	2	1	35,60
Mieres	304	181	132	23	8	5	4	3	4	0	1	40,46
Montagut	682	356	236	48	18	13	2	10	12	4	5	47,80
OLOT	20.306	13.730	8.094	2.809	532	913	502	396	131	90	106	32,38
Les Planes	1.472	1.107	770	144	20	83	31	12	3	13	8	24,80
Les Preses	1.020	744	388	267	12	21	16	15	3	6	10	27,06
Riudaura	299	199	139	25	5	10	9	0	7	1	0	33,44
Sales de Llierca	44	28	11	4	0	1	2	3	7	0	0	36,36
St. Aniol Finest.	215	136	121	6	3	1	1	0	—	0	1	36,74
St. Feliu Pall.	868	634	423	50	55	56	14	7	6	3	8	26,96
Sant Ferriol	143	80	59	6	7	2	0	2	—	3	0	44,06
St. Jaume Ll.	659	480	274	92	32	24	20	32	4	10	0	27,16
St. Joan Fonts	2.270	1.654	1.156	251	30	89	26	30	12	23	7	27,14
Santa Pau	1.052	607	444	61	19	29	14	14	4	8	3	42,30
Tortellà	610	438	211	131	19	15	14	18	7	6	4	28,20
Vall d'en Bas	2.100	1.430	1.083	111	54	64	35	33	7	8	22	31,90
Vall de Bianya	875	588	449	45	20	18	12	14	1	15	0	32,80
TOTAL:	36.190	24.091	14.463	4.498	868	1.411	761	660	224	680	204	34,64

PER LA NOSTRA SALUT

En les societats anomenades desenvolupades, el concepte de salut ha anat canviant amb el temps de la mà dels progressos científico-tècnics, i de les diferents condicions de vida dels membres d'aquestes societats.

Si abans de la descoberta dels antibiòtics, les principals causes de mort eren les infeccions que prenien fàcilment en una població que vivia mal nodrida i en unes condicions higièniques deficientes, actualment estem de ple en causes de mort diferents de les tradicionals: És l'època de les tres C

- Malalties cardíco-vasculars.
- Accidents de carretera, i
- Càncer.

I sabem que en una gran majoria es podrien prevenir. Per tant, cal replantejar-se el concepte de salut. L'antic esquema de malaltia contraposada a la salut va difuminant-se, i ens adonem que en molts casos no es passa bruscament d'un estat a l'altre, sinó que hem estat preparant el terreny nosaltres mateixos perquè la nostra salut s'esmicoli.

Fins fa poc semblava molt clar: no calia fer més que, quan ens trobàvem malament, anar al metge, que ens feia unes proves i ens prescrivia un tractament. Erem subjectes totalment **passius** respecte a la nostra salut.

Darrerament intentem **responsabilitzar-nos** de la nostra salut, entenent-la com a benestar i qualitat de vida. Com a societat prenem la iniciativa i demanem als tècnics sanitaris i als científics quins hàbits hem de seguir per a **millorar** i/o **conservar** la nostra salut, i quines coses són perilloses. Aquesta és una vertadera revolució en el camp de la salut: descobrim que no volem menjar aliments tractats amb substàncies que puguin perjudicar-nos, no volem estar sotmesos a publicitat que ens estimuli a prendre productes tòxics (tabac, alcohol), volem condicions ambientals saludables al voltant de les nostres cases i en els llocs de treball, demanem plans de seguretat i campanyes d'educació vial, volem espais verds i zones esportives...

Per tant, demanem als legisladors que emparin aquestes demandes socials.

Paral·lelament a les consultes mèdiques se'ns interroga sobre els nostres costums: tipus d'alimentació, hàbits tòxics (tabac, abús d'alcohol, abús de medicaments), sedentarisme (si caminem o fem algun esport) i descobrim astorats que per a malalties que abans es donaven pastilles, faixes ortopèdiques o injeccions, ara se'ns recomana normalitzar el nostre pes amb una dieta saludable, i fer exercici... i això ens costa un esforç!

Que per a millorar la salut no es tracta de fer-se moltes anàlisis, radiografies i prendre medicaments molt bons perquè són

molt cars, sinó de racionalitzar l'assumpte i posar-hi cada u la seva part: la tècnica les institucions sanitàries, la col·laboració i voluntat el pacient, i l'Estat ha de proporcionar el marc legal que protegeixi el dret a la salut de tots els ciutadans.

A Catalunya ens gastem uns diners en assistència sanitària; segons uns són pocs, segons altres són molts, en tot cas és el que disposem. Per a l'any 1988 el pressupost de l'Institut Català de la Salut és de 231.238'7 milions de pessetes (un 16'3% més que l'any 1987). Amb aquests diners es finança l'assistència sanitària hospitalària, ambulatoria, domiciliària, i la despesa farmacèutica.

Fer-ne un bon ús és un repte que tenim tots els implicats: gestors, personal sanitari i no sanitari de les institucions, i també els usuaris, que en seran els més beneficiats.

BESALÚ, juny de 1988

Loreto Noguer i Batllori
Metgessa Titular de Besalú

CAN MOLINARET

Kronenbourg

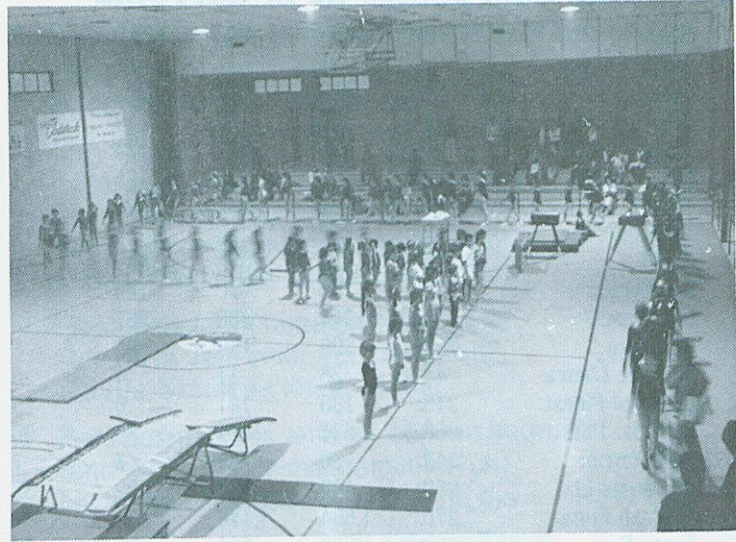
**Bar, tapes, música
i una bona cervesa.**

Ganganell, 21 - BESALÚ

FLASH DELS DARRERS MESOS

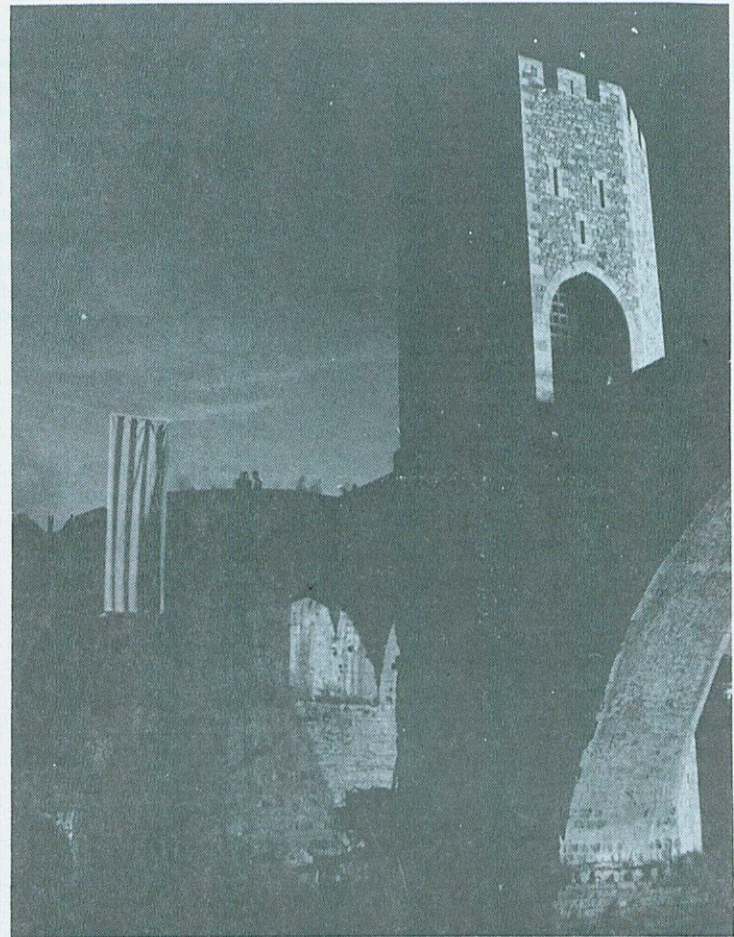
Els coneixeu? Carnestoltes 88. Febrer.

Festa de cloenda del curs 87-88. Club Gimnàstic La Garrotxa.

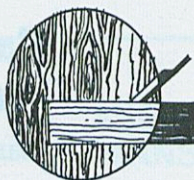
Després de la vaga... tots vam poder volar. Festa de fi de curs, escola S. Vilarrasa.

La nit de Sant Joan i la Flama del Canigó.

Falgarona, s.l.

fusteria

Tallaferro, 13 - Tel. 59 01 84 - 17850 BESALÚ (Girona)

Auto Elèctric Besalú

JOSEP FARCY

Avinguda President Lluís Companys
Tel. 59 10 02 BESALÚ

FERRAMENTES
ELÈCTRIQUES

BLAUPUNKT

O TOTS O CAP

(Cançó - resum del viatge de fi d'estudis dels alumnes de vuitè del Col·legi Públic de Besalú. S'ha de cantar amb la música de l'havanera «El meu avi».)

O tots o cap. On és el Sr. Pere?

Feia temps que preparàvem una bona i llarga excursió fent teatres i mandangues per poder-ho pagar millor. Entre tots ho aconseguirem amb esforços i maldecaps. Totes a punt les maletes, totes a punt sempre tots o cap.

Quan els de vuitè se'n varen anar els pares i mares plorant van quedar. Però dalt del vaixell... Que bé ho vam passar! (bis) I de la família (bis) no ens vam recordar.

Adormits i mig sonàmbuls a Mallorca vam arribar i en posar els peus a terra els problemes van començar. Sense perdre l'esperança i després de fer un bon bany a l'hotel Cactus dinàrem i allí sense aigua ens vàrem quedar.

Quan el senyor Pere va anar a reclamar, li varen respondre si vol pot marxar. I tot a la una ens vàrem negar (bis) i finalment l'aigua (bis) no vàrem pagar.

A la tarda vam anar a Palma per acabar-nos de cansar i tant d'esma caminàvem que amb prou feines vam arribar. A l'hotel a sopar d'hora tal com varen ordenar sort que la cosa millora, millora tant, que estem disfrutant.

Quan al demati ens vàrem llevar després d'un bon son vam veure-ho més clar. I perles i vidre vam veure forjar (bis). I a dins de la cova (bis) la cova del Drac.

A la nit i en l'hotel amb uns «tios» ens vam enrotllar, ells ens parlaven l'anglès i nosaltres el català. No enteniem ni paraula però la «senyo» vam cridar i amb un partit de pilota per a l'endemà a les sis vam quedar.

Quan vam anar a dormir tots molt eixerits potades i portes van rebre els veïns. Però un discurs polític ens va decidir (bis) que fèiem silenci (bis) o a la platja a dormir.

Arribant les acaballes d'aquesta hermosa excursió cap a Sòller viatjàrem empassant-nos molts revolts A la Cartuja no entràrem puix costava molts diners i estàvem tips de gastar-ne i estàvem tips de gastar calés.

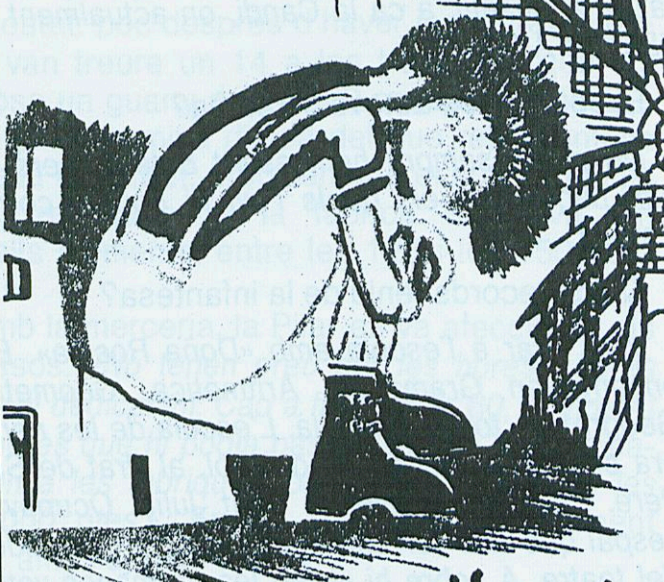
Quan al menjador vam anar per sopar amb l'ampolla d'aigua prohibien el pas. Però tots a la una sempre tots o cap (bis) amb l'ampolla d'aigua (bis) tots vàrem entrar.

Una nit de marxa boja a la disco vàrem passar i a les tres ningú dormia puix acabàvem d'arribar. Els llençols se'ns enganxaren perquè estàvem tots rendits però una sucada a la platja ens ha deixat a tots ben eixerits.

Quan a l'avió vam anar per pujar ens cridaren «ALTO» senyal al radar. Tots amb cagarrines no ho vàiem gens clar (bis), però al cap d'una estona desti a Barcelona el viatge acabà.

Els alumnes, els mestres i l'acompanyant. Besalú - Mallorca 88

Perruqueria MIQUEL
Portalet, 3
Tel. 59 08 62 BESALÚ

NO ET MENJIS EL COCO

LES GERMANES ESTEVE

La Mercè va néixer el 30 de novembre de 1910 a Sant Grau d'Entreperes, i fou batejada a Sadernes, on no havia estat més fins fa un parell d'anys.

La Pilar va néixer el 13 de juliol de 1913 a Besalú. Per aquesta raó, el número 13 li agrada molt.

La raó que una nasqués a Sant Grau i l'altra a Besalú és que el pare, escloper, va anar a fer una campanya d'escloper a Sant Grau quan era solter. Feien els esclops on hi havia la matèria primera. Eren uns esclops que llavors calia polir. Allà va conèixer la mare, que era de Ribelles. Després de néixer la Mercè els pares es van instal·lar a Besalú, a ca la Candi, on actualment viu l'Esteve Arboix.

El cognom és Esteve o Esteba?

Nosaltres sempre hem escrit Esteve, però tenim papers en els quals l'avi hi consta com a Esteba.

Quins records teniu de la infantesa?

Vam anar a l'escola amb «Doña Rosina». Ens ensenyaven Gramàtica, Aritmètica, Geometria, Geografia... tot en castellà. L'escola de les nenes era on ara hi ha l'hostal del Sol, al Prat de Sant Pere. Els nens anaven a Sant Julià. Ocupàvem l'espai que ara correspon als lavabos i vestidors del teatre. A sobre hi vivien les germanes vetlladores. Al començament eren cinc, i després tres. Les darreres eren de Mallorca. Durant tota la guerra no es varen moure del poble. Amb l'arribada dels nacionals van ésser traslladades.

Les dues germanes xerren de pressa, sovint ambdues alhora. Es consulten entre elles per precisar els records. És un parlar amb el somriure sempre a la boca.

Van anar a l'escola fins als 12 anys. Als 13 van fer de mainaderes i després es posaren a treballar fent espadnyes a can Llança. L'horari que feien era de 6 a 12 i de 2 a 7. «Cobràvem un ral per parella, i la mitjana diària era d'una dotzena».

Mentrestant el pare continuava fent d'escloper —era l'escloper nou, perquè al poble hi havia un altre escloper instal·lat molt abans que ells, el qual era conegut pel nom d'escloper vell—. Ells mateixos venien els esclops i els sobrants els enviaven a Olot.

Quan la Mercè tenia al voltant de 18 anys se'n va anar a Girona a aprendre de perruquera. Quan tornà posà una perruqueria al Carrer Major, al costat de can Surroca. La botiga d'esclops també es va traslladar allà. En aquells moments al poble només hi havia una altra perruquera, la Rosita Lladó. La Pilar continuava treballant en les espadnyes i ajudant la germana en la perruqueria.

—Quines eren les diversions del jovent, el vostre temps?

El cinema i el ball. N'hi havia cada diumenge. A la tarda anàvem al cinema, que era a can Casellas (actualment can Parés). El pare era el venedor de les entrades. Això vol dir que teníem l'entrada gratuïta (aquí ambdues germanes comencen a forçar la memòria cercant els títols d'algunes de les pel·lícules que més els van agradar). Sortint del cinema anàvem al ball. Hi havia dues sales, a can Pita (actual Correus) que era el dels pagesos, i a cal Coro, el dels senyors. Nosaltres anàvem tant a l'un com a l'altre. Depenia d'on teníem els balladors.

—I qui feia la música? Qui tocava?

Tot es feia amb manubrio. Ara bé, per Quaresma tot això quedava suprimit i llavors calia buscar-se altres diversions, com jugar, sortir a passejar...

En parlar d'això afirmen amb seguretat que abans la gent reia més fàcilment, i que ara els costa ésser feliços.

La Guerra Civil va marcar per a sempre les dues germanes. Significà el període més amarg i trist de la seva vida. Elles, juntament amb la seva mare, varen ésser una de les tres famílies de Besalú que la visqueren en la pròpia carn i

en el mateix poble. El pare fou un dels tres afusellats amb l'arribada dels nacionals, sense cap mena de judici. Varen trigar prop d'un any a tenir la confirmació –i encara d'una manera molt poc delicada– que el pare, empresonat, havia estat afusellat el mateix dia de l'empresonament, un diumenge, passat el pont de Figueres, a la carretera de Girona, sobre la riera del Capellada. Ningú no sap on foren enterrats els tres afusellats.

Varen ésser uns fets molt tristos i amargs. Per això no en volem parlar.

Les conseqüències de la guerra civil foren la de la pena i la solitud; la incomprensió per part de molta gent. Només un exemple: quan van tenir la certesa que el pare era mort, les dues germanes –i també les famílies de les dues altres víctimes– es van posar de dol; doncs bé, hi hagué qui les acusà «de fer protesta i publicitat contra el règim».

Si vam tirar endavant, si ens en vam sortir, fou gràcies a la força de voluntat de plantar cara a les dificultats. La mare després de la guerra caigué malalta. Foren deu anys de malaltia.

Les dues germanes, que en parlar d'aquest episodi han perdut el somriure i s'han posat serioses, recorden els pares. I un dels consells que aquest els donava, quan eren petites, era de no ésser mai venjatives. «I la mare, un cop mort el pare, encara ens aconsellava de no ser-ho».

Després de la guerra continuen amb la perruqueria. La Pilar va fent espardenyas, però no a can Llança, sinó a can Lladó. Més endavant treballarà per a can Vilarrasa fent les espardenyas a casa. Els vespres feien jerseis.

L'octubre de l'any 50 posen les travesses i les novel·les de canvi. Per a les travesses varen anar a trobar el delegat de Girona que, al moment, ja els va donar la bústia. «*Llavors la travessa no es segellava, sinó que es comprava i la tiraven a la bústia. Sovint ens solien donar alguns cèntims de propina.*» Quan els preguntem quants diners es gastaven setmanalment al poble en les travesses, ambdues germanes fan memòria i afirmen que la mitjana, al començament, eren unes 125 travesses, que llavors costaven tres pessetes cada una: en total, doncs, unes 375 pessetes a la setmana. Ara bé, el nombre dels afeccionats va anar augmentant continuament.

Quant a les novel·les de canvi, es tractava de les famoses del «Oeste»: Marcial Lafuente, Es-

tefania... També en aquest punt tingueren alguna dificultat en ésser acusades de traficar amb novel·les pornogràfiques. La persona que les acusava, cada setmana els anava a buscar algunes novel·les per llegir-les –gratis, evidentment–, vetllant d'aquesta manera per la moral pública.

A elles els agrada molt llegir, i per això s'estimen els llibres. La lectura fou un dels recursos que tingueren per a oblidar i distreure's. Entusiasmades, ens parlen dels autors i temes preferits: Zane Grey (aventures), Pérez y Pérez (amor)... Poc temps després de les travesses i les novel·les, van instal·lar la merceria. Els hauria agradat més una botiga de comestibles, però els semblava que no hauria lligat amb la perruqueria. La primera provisió de gèneres els suposà una inversió de 6.000 pessetes. Però aquí sí que, per una vegada, tingueren la sort de costat: poc després d'haver inaugurat la botiga van treure un 14 a les travesses que els suposà un guany de 21.600 pessetes. I perquè ens fem una mica d'idea del que representava aquella quantitat, precisem que el sou setmanal d'un treballador a la fàbrica oscil·lava, en aquells moments, entre les 125 i les 150 pessetes.

Amb la merceria, la Pilar es va afeccionar als tapissos. «*No tenen preu per les hores i hores que cal dedicar-hi. Cap a finals dels 60, comptant les hores que hi podia passar al preu que les pagaven a les fàbriques, podien valer prop de les 100.000 ptes.*». En va aprendre pràcticament sola, amb l'ajut de llibres.

Fa uns anys, es van deixar perruqueria i merceria; per jubilació i per cansament. Ara porten una vida plàcida. Passen l'estona fent labor i atenent el jardí.

I HOMENATGE A LA VELLESA, 12-VI-88

Despeses

Factura Fonda Siquès	130.000
Factura Grup Tropical Show	60.000
Fra. Cobla Sta. Maria de Blanes	48.000
Factura Pom de Flor	12.750
Factura cartells i programes	12.816
Factura gravat de plaques	1.500
Total despeses	265.066

Ingressos

Aportació Obra Social de la Caixa	35.000
Aportació extra Obra Social de la Caixa	15.000
Aportació llibres Gent Gran La Caixa	59.500
Aportació plaques La Caixa	5.000
Tiquets acompanyants	18.400
Aport. Ajuntament Besalú	196.666
Total ingressos	265.066

ESCOLA DE MÚSICA «EL SOL FA LA VIDA»

Un dia.
Dos dies.
Tres, quatre, cinc.
L'Eternitat sencera fent dies.
Però compte, no qualsevol dia tan sols.
El Dia de la Música, i doncs:

LA FESTA DE LA MÚSICA

21 de juny, la seva data.

Ja ho veus, ha passat i ni te n'has assabentat.

Però els nens si que ho saben, i són ells els qui van omplir de màgia aquell dia.

Pregunteu a ells per on surt el sol, i us ho diran. Pregunteu a ells de quin color és el mar, i us ho diran. Aquest escrit no va per ells. Per a ells va ésser una festa, i per a nosaltres, els qui ho vam muntar, mil festes.

Perquè almenys pel que a mi respecta va ésser una festa gran. I sé per les boques dels qui van col·laborar amb mi, que també: Tot el Casal de la vila que es va bolcar sencer, al Club Gimnàstic la Garrotxa, a Rafel de Cabanyes per la màgia dels moments irrepitibles, a Jordi Tonietti i a totes aquelles persones que van veure amb bons ulls celebrar per primera vegada la Festa de la Música dins de Besalú.

Diuen veus profanes que va ésser l'únic poble de la Garrotxa que ho va celebrar. No ho sé. L'any que ve serem més.

Diuen veus «petites» que van gaudir. I doncs,

QUÈ MÉS VOLEM

No sé tu, però jo vull tornar a ésser aquí l'any que ve. I celebrar de nou l'irrepetible.

Pregunteu-ho a ells, de qui és el regne dels somnis, i us diran que no hi ha regne ni rei, que hi som tots, un somni.

Un somni irrealitzable.

Però jo sé que el meu es va fer realitat.

Un dia d'estiu,

amb «petits» somnis,

i amb grans REALITATS.

De tot cor, GRÀCIES.

**Escola de Música
«El Sol fa la Vida»**

V CICLE DE CONCERTS D'ESTIU

Dins del V Cicle de Concerts d'Estiu, vam poder gaudir aproximadament durant una hora i mitja de l'actuació del Quartet de Guitarras de Barcelona, que feien el seu debut a Besalú. Potser jo no sóc la persona més indicada per a comentar el concert, i per això vull que sigui l'opinió general d'aquells a qui vaig preguntar i, més que tot això, la reacció que vaig notar dins l'auditori.

Primer de tot, va ésser una bona collida popular (encara que no precisament dels vilatans, que continuen essent força escèptics a aquests missatges), aproximadament setanta persones, xifra potser ridícula, però

LA CUINA BONA, SENZILLA, RÀPIDA I SALUDABLE DE LA SRTA. TERESA CUCALA

Crispells (bunyols) de bacallà

Són fàcils i ràpids de fer, perquè no s'hi posa patata.

Ingredients per a quatre persones:

-200 gr de bacallà remullat.

-Mig got de llet.

-Farina.

-2 grans d'all, i julivert.

-Sal, si és necessària.

Preparació

En un bol fons s'hi posen els dos rovells dels ous (es reserven les clares) i la llet. S'hi va afegint farina i es va batent fins que queda espès, formant una pasta homogènia. (S'ha de fer espesseta perquè després

si la comparem amb la d'altres concerts passats podriem dir que anem guanyant. Però més que això, el caliu que es va formar peça darrera peça, cosa que tan sols sabem aquells qui vam ésser-hi. L'acceptació popular és el que desitgem tots aquells qui ens sentim motivats per la música, i aquest va ésser un exemple clar.

El grup va sortir content de la vila, parlant del bon ambient en què s'havien sentit immersos, en el qual van poder donar-nos el seu missatge.

I encara que érem relativament pocs, em sento molt content que almenys aquests fèssim caliu en un món poc receptiu al vol lleuger de la música.

I no vull continuar; això s'entén escoltant.

Gràcies eternes a aquest grup que ens va fer volar més enllà de les preocupacions quotidianes. I desitjo de tot cor que el mateix caliu pugui ésser un fet en els pròxims concerts d'aquest estiu a Besalú. Per a tots vosaltres,

Francesc Viciana

les clares ja ho aclareixen una mica).

En aquest punt s'hi afegeixen l'all i el juli-vert trinxats, i el bacallà esmicolat. Es tasta de sal, perquè dependrà de com sigui de salat el bacallà.

Deixar reposar aquesta pasta deu minuts. Mentrestant es baten les clares a punt de neu forta. Es van incorporant a la pasta a poc a poc.

A culleradetes, fregir-ho amb oli calent.

Quan són dauradets es van col·locant a la plata. És convenient, si es vol, posar-hi un paper de cuina absorbent perquè xucli l'oli restant.

Ja veieu que són molt senzills de fer, i a la mainada els agraden molt.

El vertader crispell, a Catalunya, és amb bacallà, però no cal dir que el bacallà es pot substituir per altre peix o carn picada, i surten uns bunyolets molt bons.

Espano que us agradin. Bon profit!

RENAULT

AGENCIA

Rafael Solá Canalias

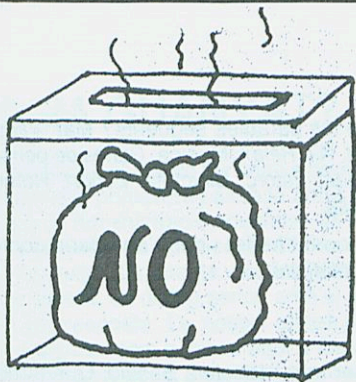
Avgda. President Lluís Companys, 36
Tel. 59 07 01 - 17850 BESALÚ (Girona)

CONFECIONS

JUANOLA

c/. Ganganell, 38
Tel. 59 01 82. BESALÚ

LA COMISSIÓ ANTIABOCADOR INFORMA

Ja no són només paraules al vent ni només cops de pal de cec. Tot allò que fa un parell d'anys venim reivindicant sense que ningú no ens faci gaire cas, ara resulta que ha estat escoltat. Però com sempre, també han fet tard en aquesta ocasió. S'adonen que l'abocador, de la manera com el volien fer no pot funcionar bé de cap de les maneres, però se n'adonen quan les obres ja acaben d'estar enllestides i el pressupost esgotadíssim.

La Mancomunitat de la Garrotxa ja fa mans i mànigues per trobar, allà on n'hi hagi, només seixanta milions de pessetes que s'hauran d'afegir a les ja abocades al Clot de les Mules, per tal de poder fer un abocador de cinc estrelles que sigui model per a tots els abocadors de Catalunya, tal com a explicar el president de la Mancomunitat, Jacint Xuclà. Aquest senyor i els altres que eren reunits amb ell, pensen que amb seixanta milions de pessetes més podran fer callar el poble de Besalú, però no ho aconseguiran pas, perquè nosaltres no volem un abocador de cinc estrelles ni de vint-i-cinc. Nosaltres no volem cap abocador. Ja ho haurien d'haver entès. Allò més curiós del cas és que les obres d'ampliació del projecte de l'abocador, pràcticament ja estan enllestides perquè des de la comissió de seguiment els hem fet entrar tantes coses com hem pogut. Però resulta que al contractista de l'obra li faria certa gràcia poder cobrar, però com que l'ampliació del projecte no estava pressupostada, no es pot pagar fins que no hi hagi un pressupost i una partida que l'assumeixi. La partida ja es va trobar. Sembla que per a casos semblants, la Generalitat posa en marxa un Pla d'Obres i Serveis especial i aquest podrà assumir els seixanta milions per a pagar les obres, que ara ja valen cent quaranta-set milions. Però per a poder accedir al Pla d'Obres i Serveis de la Generalitat, tant el projecte de l'ampliació de les obres com el seu pressupost hauran d'estar a exposició pública, per si algú hi vol presentar alguna al·legació.

Aquí tornem a aparèixer nosaltres. La Comissió Antiabocador presentarà tantes al·legacions com faci falta. Ja vam dir des d'un començament que posaríem obstacles legals a tot allò que se'ns posés al davant. La qüestió és aturar l'abocador, i si no es pot aturar, almenys intentar endarrerir-lo com més millor i fer-los invertir-hi més diners, perquè entre una cosa i l'altra almenys aconseguim que si el fan reunir més garanties que el que ens volien «encolomar» ara fa un parell d'anys.

Fa dos anys que vam encetar la lluita antiabocador i que es recordi, a la comarca no existeix cap moviment reivindicatiu que hagi durat tant de temps i menys amb tantes circumstàncies en contra. La nostra tosuderia ha fet que a tot arreu es parli de la nostra activitat i hem guanyat, si més no, un respecte. En un lloc preferent a la revista «Els Encants», mitjà de comunicació del Centre d'Ecologia i Projectes Alterna-

tius, es destaca la nostra tasca, i es fa al·lusió als resultats de les darreres eleccions autonòmiques en les quals al nostre poble el vot va ésser antiabocador.

Des de la Comissió Antiabocador volem agrair una vegada més a tot el poble de Besalú la seva solidaritat i el seu suport, que s'ha fet palès fins i tot a les urnes. Amb aquesta solidaritat i aquest suport, la Comissió Antiabocador continuarà.

BESALÚ, MÉS QUE MAI!

Els temps que corren han produït un MITE prou mediocre com és la MODERNITAT (POST) que sembla fet exprés per a justificar:

1.- La venda del país als models socials més suadament retrògrades (el futur socio-ecològic català és en greu perill).

2.- Accentuar els desequilibris camp-ciutat, la jerarquia, la gestió institucional, i la construcció, en definitiva, del país com un CAP GROS monstruós... Especula 92 a Barcelona.

El greu és que aquest mite és compartit subtilment per molts que mai no us ho reconeixien. Poseu-hi aquí també alguns que es fan dir ecologistes, alternatius, verds...

Contràriament Els Encants us ofereix en rigorosa exclusiva la crònica anunciada d'un triomf electoral, aquest sí plenament satisfactori: el d'un moviment civí contra la POLÍTICA i no sols la institucional. Els menyspreadors del que anomenen «pre-política» ja s'han avançat a fer escarafalls i dir que els de Besalú «s'han equivocat d'enemic». És el que us dèiem, el fet que un poble arrelat al seu medi, lluny del CAP GROS barceloní, que lluita sense delegar en ningú la seva capacitat de decisió és el que els fot, als polítics professionals, i als qui voldrien ser-ho.

Besaluenques/encs, esteu obrint camí. Som plenament amb vosaltres.

BESALÚ VA PER LLIURE

BESALÚ, maig del 1988

Besaluençs:

ARA ÉS LA NOSTRA!

Portem ja dos anys en la lluita antiabocador. El nostre poble es veu abandonat de la mà dels polítics, i és precisament per aquesta raó, que pensem que del nostre poble, per a aquestes eleccions hauria de sortir un vot ANTIABOCADOR, ja que si un partit ens l'imposa, els altres no fan res per a evitar-ho.

Amb aquesta nota, busquem una vegada més la unanimitat del nostre poble i, en conseqüència, una gran quantitat de vots nuls i que tots ells diguin el mateix: **BESALÚ VOTA NO A L'ABOCADOR DE LA GARROTXA.**

Per tal d'aconseguir aquesta fita amb la qual demostrarem als polítics que no es pot passar de tot un poble, cal que dipositeu dins dels sobres les paperetes adjuntes.

Tingueu present que en els col·legis no en trobareu, per tant cal que la porteu ja de casa i la poseu dins d'un sobre que podeu treure del col·legi mateix o bé de la propaganda que us passen a casa vostra.

DEMOSTREM UNA VEGADA MÉS LA VOLUNTAT DE TOT UN POBLE I QUE ELS NOSTRES VOTS VAGIN CONTRA L'ABOCADOR I ELS QUI ENS L'IMPOSEN.

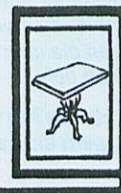
GRÀCIES.

Comissió Antiabocador

Electroservei
Jorda C/ Ganganell, N.º 22
17850 Besalú.

Tel. 59 03 52

**mobles i
fusteria**

**JORDI
SUBIRÓS
i VERGÉS**

Major, 16 - ☎ 59 10 25 partiuar 68 71 47

PARLEM DE TEATRE AL VOLTANT DE LA TAULA

El relotge no para i el temps passa volant. Ja tenim altra vegada un nou número del nostre Tallaferró.

Per tant nosaltres, puntuals a la cita, som amb vosaltres per parlar del teatre i la seva gent.

Com pensen, què fan, què desitgen, tot un cúmul de coses d'aquests afeccionats a l'art de Talia. Ja siguin de continuïtat o bé esporàdicament en una sola obra. Aquí recollim les seves vivències, les seves fal·leres, els seus desigs, les seves il·lusions, i d'aquesta manera ens anem coneixent una mica més tots plegats, i així és més fàcil que fem un poble més bo, més sà, amb ganes de conèixer amb tothom, amb ganes d'ajudar qui sigui, amb ganes de fer coses en bé de tots.

Posem-hi tots el nostre granet de sorra, i Besalú serà tot allò que nosaltres volem que sigui.

Doncs, bé, en la nostra tertúlia al voltant de la taula avui tenim gent jove, gent ferma, gent de vuitè de Bàsica fins ara i que van fer els Pastorets, són:

La ROSA CABRATOSA I PLA

Malgrat la seva joventut tota ella desprèn un aire femení i interessant. Rossa com el seu nom, és alta i decidida, sensible, bona estudiant sense posar-hi gaire esforç. Quan vol una cosa sap donar-hi les voltes que facin falta per a aconseguir-la. Té una gran espontaneïtat i diu les coses sense callar-ne cap. Bona esportista. A simple vista, tot això. És d'esperar que tractada a fons hi haurà molt més.

El seu hobby: L'esport. El seu plat favorit: La paella. El seu signe: Verge.

I en MARC ALABERT.

Un xicot amb inquietuds, assenyat per la seva edat, que sap on va i el que vol, aprofundeix les coses i les fa amb fonament de causa. És simpàtic, saluador, amb una conversa fluida i molt agradable. Intel·ligent, no es deixa portar per la majoria perquè té criteris molt propis.

Té constància, sap programar-se, qualitats que el fan un bon estudiant. Li agrada aprofundir el perquè de les coses, és reposat i reflexiu.

El seu hobby: La política. El seu plat favorit: Patates rosses amb botifarra. El seu signe: Lleó.

LA ROSA

Acabeu d'arribar d'un viatge de fi de curs; com ha anat? Què t'ha sorprès més de tot el que has vist?: *M'ha agradat tot molt, i el que més m'ha sorprès ha estat que no ens donaven aigua i el preu que té allí.*

Què és l'amistat, per a tu?: *Una mà que sempre és al teu costat per ajudar-te.*

Perquè t'agradi un noi, quines qualitats ha de tenir?: *En primer lloc la sinceritat, una mica bromista, amb bon humor, i simpatia, per descomptat.*

T'agradaria fer teatre sovint? Per què?: *M'agrada molt, i m'agradaria formar part de la plantilla, perquè és una forma de comunicació amb la gent, s'hi passen bones estones i és un gran mitjà de cultura.*

Com veus el paper dels senzills però espavilats pastors que van fer en els Pastorets?: *Els veig amb un paper divertit on hi ha molt d'espai per a remarcar la seva senzillesa, i on hom es pot identificar plenament.*

Quina és per a tu la festa més assenyalada de l'any? Per què?: *Nadal. Per la seva tendència universal que imperi la pau i l'amor de quasi tothom.*

El Casal d'Estiu. Què et sembla de la tasca que es fa a Besalú amb el Casal?: *Com a membre del Casal, em sembla que està molt bé. Encara que falta col·laboració amb les sortides que tenim programades, que de vegades ens falla la gent perquè molts pares només pensen que el Casal és una simple guarderia. Però és que els monitors també volem gaudir i fer gaudir la mainada. Hem sol·licitat subvencions, i de moment ha arribat la de la Generalitat.*

Tenim una biblioteca. Com veus això per a la nostra vila? És important? Es fa servir prou?: *La biblioteca és una gran millora per a Besalú, encara que desgraciadament la gent la fa servir molt poc, especialment la gent gran. Una mica els estudiants, en pla informatiu i d'estudi, i poca cosa més. Això marca un nivell cultural molt fluix.*

Què és la sardana per a tu? T'agrada? En saps ballar?: *M'agrada la música de la sardana i en sé ballar, però em cansa una mica; realment, no m'acaba d'entrar ben bé.*

Som a l'estiu, època de vacances. Creus que el jovent les sap emprar bé, que aprofita aquest temps?: *No gaire. La majoria del jovent exploten les vacances i quan torna a començar el curs els cau tot a sobre perquè han perdut el ritme dels estudis i es troben totalment desfasats.*

Què signifiquen per a tu les paraules següents? Mar: *Vacances.* Sol: *Descans.* Feina: *Cansament.* Nit: *Relax.* Música: *Ganes de pensar.* Núvols: *Pluja.* Mare: *Afecte.* Estudiar: *Esforç.* Bicicleta: *Esport.* Home: *Amistat.* Moda: *Una festa.* Flor: *Bellesa.*

Quina és la pregunta que no t'he fet i que t'agradaria contestar?: *Un desig... Amistat i pau per a tot el món.*

Quin cor, el seu!

EN MARC

Ara has acabat vuitè i per tant l'escola a Besalú. Què faràs? On aniràs?: *Aniré a l'Institut de Banyoles. Quant al meu futur, de moment sembla que tinc predilecció per la política.*

Com veus el futur de la joventut actual?: *Difícil per les circumstàncies econòmiques que vivim.*

Tu, que ets un gran afeccionat a la ràdio i que fas un programa, què te'n sembla?: *Va començar amb molt d'impetu i molta gent, però ha anat decreixent. Jo crec que la culpa la tenen la pròpia gent de Besalú, que no li han sabut donar el suport necessari, i hi ha falta de bona voluntat per a escoltar-la. La ràdio és oberta a tothom, joves i grans.*

Té una bona audiència, Ràdio Besalú? Per quin motiu? Es pot millorar? De quina manera?: *No, no té bona audiència. La gent de Besalú no donen importància a les coses del nostre poble, prefereixen les de fora. És possible millorar fent entendre a la gent que les coses nostres són tan o més importants que les de fora.*

Quina opinió tens de la cultura actual?: *Jo la dividiria en dues parts. La primera, la de la gent gran, en general amb força cultura, ganes de viure-la i diners per a pagar-la, i la segona, la del jovent, que encara que tenen les portes obertes per a aprendre-la, la majoria passen de quasi tot o no tenen diners per a gaudir-la.*

Quin és el teu desig més gran?: *Que tota la gent poguessin tenir el mateix grau d'intel·ligència i que fos molt elevat. D'aquesta manera sabriem que no és necessari fer guerres, i que no s'ha de practicar el caciquisme, i el grau de cultura s'elevaria al màxim, i llavors sabriem respectar la llibertat de tothom.*

El dia de les passades eleccions feies un reportatge al col·legi electoral, suposo que per a Ràdio Besalú. T'agradaria ésser reporter? Com veus un bon reporter?, quines qualitats ha de tenir?: *Sí, el reportatge era per a Ràdio Besalú. Vaig gaudir molt perquè vaig entrevistar-me amb en Daniel Tarradellas i d'altres, i com que m'agrada la política m'ho vaig passar molt bé. Un bon reporter ha de saber donar les notícies verídica, sense exageracions ni partidismes. Quant a ésser reporter, no és pas el que més m'agradaria.*

La teva opinió dels polítics?: *Els polítics han d'ésser unes persones objectives, de manera que no enganyin els seus votants. Fins ara hi ha un govern de CiU que ha estat portant unes activitats caciquils. La gent entenen en Jordi Pujol com un catalanista, però cal recalcar que hi ha d'altres catalans que són tan o més bons en política que ell.*

Les noies: Què és per a tu una noia actualment? I el dia de demà?: *Per a mi és un ésser humà que està sofrint un creixement i passa per moments difícils. S'haurà convertit en tota una dona, amb tots els seus fonaments i manera de pensar, i és per això que mereix un respecte envers la civilització.*

Quina experiència vas treure de fer els Pastorets?: *Els Pastorets són una representació tradicional, que sortosament s'ha conservat en la nostra cultura. Els Pastorets m'han obert la porta de la cultura, molta gent veuen la figura de l'actor principal i el mèrit és de tot el conjunt. Hi ha accions del paper principal que no depenen de l'actor, sinó del director.*

Com veus el dilema pares-fills? Hi ha prou diàleg entre ells? Hi ha confiança? Són realment els pares uns autèntics amics per als seus fills?: *És relacionat amb la cultura, i de vegades la cultura pares-fills xoca. Els pares no han de satisfer tots els capricis dels fills perquè seria malcriar-los, encara que els fills no ho vegin així, i jo crec que els fills han de saber guanyar-se les coses i no que els ho regalin tot fet. Depèn dels fills i dels pares. Si els pares saben ésser oberts i en el seu moment saben ésser severos, s'agafa confiança. Hi ha de tot, depèn de molts factors, hi ha pares que volen ésser autèntics amics però que no saben portar-ho a terme.*

Què opines de la donació de sang, encara que tu per la teva edat de moment no puguis donar-ne?: *Si la sang és donada altruísticament, sense cap benefici, i la reben gent que la necessiten, és perfecta. Llavors és una tasca humanitària al cent per cent, si no fos així de cap manera. Jove sí, però amb profunditat!*

QUI HA GUANYAT?

Ara potser és l'hora de fer una valoració global del conflicte que hi ha hagut aquesta primavera passada entre els ensenyants públics, no universitaris, i l'Administració educativa de l'Estat i de la Generalitat.

Els ensenyants van començar el mes de març una sèrie de mobilitzacions i vagues intermitents, després d'intentar durant un parell de mesos, sense èxit, un diàleg seriós amb el Ministeri d'Educació i obtenir el silenci per resposta. La nostra plataforma reivindicativa és suficientment coneguda, com a mínim aquí a Besalú, ja que s'han adreçat a les famílies, mitjançant els seus fills, quatre fulls informatius o explicatius. Fins ara, en aquesta lluita per les nostres reivindicacions que incideixen de manera important en la qualitat de l'ensenyament, podem considerar-nos perdedors: no hem aconseguit quasi res del que demanàvem, ens han descomptat de la nòmina mensual unes 5.000 ptes. per cada dia de vaga, i la nostra imatge, globalment i de cara a l'opinió pública, amb una manipulació descarada del conflicte per part d'alguns mitjans informatius controlats pels governs central i de la Generalitat, ha baixat ostensiblement. I ara, per aconseguir recuperar la bona o almenys acceptable imatge dels últims set o vuit anys, hem d'aconseguir l'interès dels pares per l'escola pública i el seu suport, explicant-los en profunditat els problemes en què ens trobem en les nostres escoles, col·legis o instituts.

Els pares, en general, crec que no estan ben informats de la nostra taula reivindicativa i de la problemàtica real dels centres públics. Per què? Per manca d'informació dels ensenyants? O de l'administració educativa? Perquè moltes associacions de pares no funcionen? Perquè ells mateixos no s'interessen pel tema, o només s'interessen que el nen vagi a l'escola i no estigui per casa? No ho sé. Però cal que ens adonem, tots els pares de família, que un centre públic d'ensenyament és de tots: pares, mestres i alumnes, i que tothom és necessari però ningú imprescindible. Resumint, els pares també hem perdut. La prova: la demanda de places escolars en els centres d'ensenyament privat, sobretot a les grans ciutats, que ha augmentat per al pròxim curs en un 20%.

Els alumnes, els menys responsables de la situació, n'han sortit també perjudicats. I més que pels coneixements que potser no han arribat a assolir en aquests tretze, quinze o disset dies de vaga, per la pèrdua del seu ritme de treball, sobretot durant el mes de maig, a les portes de les avaluacions finals.

Ara bé, crec que tampoc no hem de caure en el tòpic que els alumnes suspesos ho són per culpa dels dies de vaga. S'ha demostrat estadísticament que el nombre d'insuficients ha estat semblant al d'altres anys.

I per últim, queda l'Administració: la Central (del PSOE) i l'Autonòmica (CiU). Totes dues semblen les guanyadores en aquest conflicte: No han cedit a les nostres peticions, el Sr. Maravall ha adoptat una postura prou inflexible i prepotent que ha influït decisivament en el NO majoritari al preacord signat amb el MEC per quatre centrals sindicals, i s'han estalviat uns milers de milions de pessetes dels descomptes en les nòmines els quals ningú no sap on han anat o aniran a parar.

També hi ha la postura fàcil, neutra i inhibidora del nostre govern de la Generalitat: ha fet com Pilat. Per a segons què els ensenyants són funcionaris de la Generalitat; ara bé, quan hi ha algun problema, i sobretot econòmic, la culpa és de Madrid, aneu a reclamar allà.

De totes maneres, el conflicte no s'ha acabat. Un govern que es diu socialista, però que directament, a través dels milers de milions de subvencions, o indirectament, per les vagues dels docents públics, protegeix i estimula l'escola privada, que ja des de sempre té més recursos, més instal·lacions esportives i equipaments, etc., que la pública; que

destina a l'ensenyament el percentatge més baix del PIB (Producte Interior Brut) de tots els països d'Europa; que recaptant 400.000 milions més dels previstos en les declaracions de la renda de l'any 86 (el 80% dels assalariats) podria, amb una quarta part d'aquesta quantitat, solucionar el conflicte; que està proposant una reforma educativa, etc., i no canvia la seva actitud prepotent i inflexible, és que «el cambio» no ha arribat encara a l'ensenyament públic. Quan serà?

Pere Cerro i Gelis

CENTRE EXCURSIONISTA BESALÚ. ALTA MUNTANYA

El món de l'alta muntanya és, sens dubte, un esport apassionant per a qui el practica, on a part d'ésser el protagonista ets també l'espectador de l'empresa.

L'alpinisme és un esport molt complet: físic, moral, orientatiu, de resistència, i tècnic. A diferència de la baixa muntanya, en l'escalada d'alta muntanya (alpinisme) l'èxit del teu destí depèn del temps, l'horari, el material i les teves possibilitats físiques i morals.

Per a practicar un alpinisme prudent i segur cal confiar en els teus companys i en tu mateix, i saber-ne les possibilitats de tots, tenir una informació d'horaris i de dificultats de la zona, portar una motxilla ben equipada i de poc pes (un dels dubtes més grans).

Un cop acampat, cal llevar-se abans no surti el sol i saber el moment precís d'atac al cim. Una nuvolada pot fer perillar l'ascensió...

Quan l'alpinisme passa ja dels clàssics 2.000 i 3.000 m al Pirineu i es converteix o bé en escalades difícils o bé en alçada (sobre 4.000 m) cal una tècnica i una preparació física adients.

El mal de muntanya (d'alçada) o la poca eficàcia a l'hora d'escalar en alta muntanya, on als graus de dificultat tècnica s'ha d'afegir el mal temps i l'alçada (menys oxigen), presenten unes dificultats més grans que una escalada més o menys difícil ran de terra.

Pel pont de Sant Joan vam anar als Alps francesos amb una colla de Banyoles, i teniem com a objectiu un 4.000 m.

Al cap de caminar cinc hores amb pluja i de travessar una gelera arribarem al refugi a 3.100 m. L'endemà a les 4 de la matinada vam sortir i al cap de cinc hores més havíem fet un desnivell de quasi 1.000 m, molt drets, on les cordes, els piolets i els grampons ballaven el seu vals voltats de sèracs de glaç prop la rimaia. A dos quarts d'11 del matí fèiem cim a 4.015 m sobre el nivell del mar.

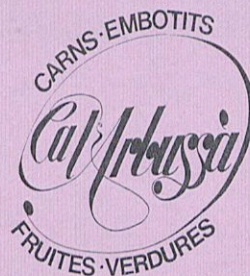
El mal d'alçada va atacar en Lluís Oliveras a 3.920 m. Tot i així, uns quants vam fer cim, el primer 4.000 m.

Joan Bosch i Font Membre actiu del
Centre Excursionista Besalú

SALÓ DE BELLESA BONMATÍ

Tractaments facials.
Maquillatges.
Depilació elèctrica.
Massatge corporal.
Solàrium UVA

Vacances del 16 al 31 d'agost
(excepte els dies 20 i 27).
Hores convingudes - Tel. 59 01 88

c/. Sant Vicens, 7 - Tel. 59 00 42
BESALÚ

GERMANDAT DE DONADORS DE SANG

Benvolguts donants, i a tots els qui encara no ho són:

Suposo que ja esteu assabentats que a partir d'aquest any totes les extraccions de sang seran fetes per la Germandat de Donadors de Sang de Girona.

Infinitat de persones m'havien comentat que s'estimaven més donar la sang a la nostra província, que no pas a la Creu Roja. Doncs ara podreu fer-ho al vostre gust. Esperem que això es traduirà en un major nombre de donacions.

El proper dia 6 d'agost hi haurà extracció de sang. És un dissabte, de 4 a 9 de la tarda. Us asseguro que aquesta vegada no haureu pas d'esperar-vos com l'altra, ja que hi haurà molt més personal. Us hi esperem a tots.

Heu de saber que hi ha moltíssima falta de sang, molta més de la que la gent es pensa, i sobretot ara a l'estiu amb la quantitat d'accidents de carretera que passen.

La sang és un do i nosaltres el tenim, així que amb aquest do de la nostra sang podem salvar una vida, qualsevol vida, potser la teva mateixa. Quina joia poder ajudar els altres, quina sensibilitat donar la nostra sang a qui li faci falta!

Es una satisfacció tan gran poder fer-ho, que bé val la pena qualsevol sacrifici encara que sigui a l'agost, temps de vacances; que es pugui perdre un cap de setmana o unes hores, és igual. La recompensa la tindreu dintre vostre, amb l'alegria del deure acomplert.

Besalú, actualment i gràcies a la vostra generositat, és de les poblacions capdavanteres en donacions. Si entre tots assolim que el proper dia 6 d'agost es facin 125 extraccions, ens posarem entre les tres primeres poblacions de tota la província.

Besalú en el pòdium de la generositat; bé val la pena fer un petit esforç i, entre tots, assolir aquesta victòria pel bé dels altres.

Us hi esperem. Fem campanya entre tothom i assolim aquesta magnífica fita.

Sempre al vostre servei, per a tot el que us faci falta. El vostre delegat,

Joan «Zafont»

LES VACANCES

En el caminar del temps, l'home, i com a conseqüència la societat mateixa, s'ha forjat d'acord amb les seves necessitats, i portat d'unes característiques molt concretes –nivell cultural, ideològic, laboral, etc.– la pròpia i definida personalitat. Precisament en el desenvolupament d'aquesta personalitat és on s'estructura, on va formant-se poc a poc la seva mentalitat, circumstància que l'ha de conduir cap a una natural definició en arribar l'hora de realitzar la pròpia valoració.

Dins el context de la societat dels nostres dies, l'home viu immers en una atmosfera d'agitada activitat, on precisament pel seu treball, pels seus afers, contribueix cada vegada més directament al desenvolupament col·lectiu. No obstant això, el gran progrés assolit en totes i cadascuna de les rames del saber humà, l'home és sotmès a una forma de vida cada dia més artificial. Si bé per un costat pot gaudir de tota una llarga sèrie de comoditats que, sens dubte, pot oferir-li la societat de consum, no per això resta també víctima propiciatòria de tot l'engrnatge, d'aquesta esgotadora activitat física i psicològica, d'un món que a voltes sembla talment llançat a una cursa contrarellotge per a poder gaudir d'unes conquestes materials que no són, moltes vegades, més

que simples jous subjectadors de la lliure iniciativa humana. Pensem en el gran risc que comporta, per a la pròpia llibertat de consciència, el fet de saber-se membre d'una societat que pretén, si més no, presentar-nos-ho tot, o quasi tot, prefabricat i solucionat.

Com un clam d'alliberament, tan important com necessari, s'obre cada dia més pas, dintre la societat moderna, poder gaudir d'una de les conquestes socials més positives: les vacances.

Realment, s'ha de convenir que les vacances avui constitueixen una de les necessitats socials més importants dels nostres dies. Tothom està d'acord –metges, sociòlegs, humanistes, etc.– que certament cal tenir uns dies d'autèntic repòs, tant físicament com psicològicament parlant, a fi de proveir-se no solament de renovades forces físiques, ultra també facilitar mitjançant la necessària relaxació corporal, el retrobament espiritual i psíquic que un descans ben entès pot reportar, cara a sentir-se plenament lliure i responsable davant una societat mancada i orfe d'autèntics valors alliberadors.

J. Pèlachs i Rojals

Solució del passatemp anterior:

- 1.- A la mateixa distància.
- 2.- Les gemmes no són blanques, sinó grogues.
- 3.- 19.

Han col·laborat en aquest número:

DIPUTACIÓ DE GIRONA

"la Caixa"
CAIXA DE PENSIONS